

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010248
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8715010248.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2018, v trestnej veci obžalovaného Y. F. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 70/15 zo dňa 26.06.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Y. F. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v pohostinskom zariadení T. vežou v W. N., za prítomnosti viacerých osôb fyzicky napadol poškodeného S. T. tak, že pristúpil k jeho stolu, za ktorým v tom čase poškodený sedel a udrel ho päťou ruky o silu strednej intenzity do oblasti tváre, následne po vojdení U. T. ml. - otca poškodeného do pohostinstva mu vulgárne vynadal, načo sa strhol fyzický konflikt viacerých osôb, počas ktorého obžalovaný silou strednej intenzity udrel do tváre a kopol do lýtka poškodeného U. T. st., čím svojim konaním spôsobil poškodenému S. T. zranenia - zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s tržnou ranou v pravom nosovom prieduchu, pomliaždenie okoloočnicovej oblasti vpravo s krvnou podliatinou a otras mozgu ľahkého stupňa s dobou liečenia v priemere 14 dní a dobou práceneschopnosti od 11.11.2012 do 29.11.2012 a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v hospitalizácii od 01.11.2012 do 13.11.2012 a počas ktorej musel dodržiavať nemocničný liečebný režim, bol odlúčený od rodiny, v doporučení nefúkať silno nos a aplikovať do nosa fyziologický roztok za účelom zvlhčovania, v doporučení chrániť si nos pred vonkajším nárazom a v obmedzení v spoločenskom styku v dôsledku krvnej podliatiny okolo pravého oka cca 14 dní a poškodenému U. T. st. zranenia - pomliaždenie nosa a hornej pery a pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predkolenia s dobou liečenia do 7 dní.

Za to mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil aj povinnosť zaplatiť poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka T., V. 5, K.: XXX XX XXX náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 949,13 Eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, odvolanie. V písomných dôvodoch podaného odvolania vyjadril názor, že súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy jednostranne v jeho neprospech a dôsledne sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení sp. zn. 4To 30/2016 zo dňa 20.12.2016. Vyčítal súdu prvého stupňa, že ani len neodstránil zrejmu nesprávnosť v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia tak, ako mu to vytkol odvolací súd vo vyššie spomínanom zrušujúcom uznesení na str. 5 v predposlednom odseku. Opätovne poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej veci vystupujú dve skupiny, či už priamych alebo nepriamych svedkov konfliktu, avšak bol vypočutý aj svedok Y. T., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že je kamarátom s poškodeným S. T., a preto nemal záujem vypovedať v jeho (obžalovaného) prospech, napriek tomu tento svedok uviedol, že deň pred sporným incidentom bol na diskotéke so spomínaným poškodeným v bare L. v T., pričom poškodený mu niekedy nad ránom povedal, že bol napadnutý a držal sa pri tom za nos a obdobne tak aj svedkovia Y. E., R. V., N. M., C. M. a N. F. potvrdili, že v deň sporného incidentu si všimli na poškodenom S. T. zaschnutú krv na nose a opuch nosa, týmito skutočnosťami sa ale prvostupňový súd vôbec nezaoberal, nevyhodnotil ich, pritom samotný poškodený S. T. priznal, že deň pred sporným incidentom bol na diskotéke v bare L. v T., kde bol napadnutý inou osobou, dokonca pripustil, že bol poranený na tvári. Poškodený, podľa názoru odvolateľa, mal dôvod vypovedať účelovo v neprospech jeho (obžalovaného) osoby, pretože vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 5/14 bol právoplatne odsúdený za pokus zločinu ublíženia na zdraví, ktorého sa voči nemu (obžalovanému) dopustil. Odvolateľ ďalej vyčítal súdu prvého stupňa, že zamietol jeho návrh na vykonanie dôkazu, a to vypracovanie znaleckého posudku za účelom preskúmania duševného stavu poškodeného S. T., hoci znalecký posudok nachádzajúci sa v trestnom spise Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 5/14 mohol prvostupňový súd použiť ako podklad na úvahu, či vypracovanie takéhoto znaleckého posudku je potrebné aj v prejednávanej veci. Obdobne tak namietal, že prvostupňový súd nevykonal ani ním (obžalovaným) navrhovaný dôkaz za účelom zistenia, kde poškodený S. T. v čase skutku pracoval, respektíve bol zamestnaný, hoci na túto skutočnosť poukázal už odvolací súd v už spomínanom zrušujúcom uznesení. Konštatoval, že prvostupňový súd nerešpektoval ani ďalší právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení na str. 6, v ktorom sa uvádza, že znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie traumatológia na ustálenie možného mechanizmu vzniku zranenia a doby liečenia poškodeného S. T. nie je postačujúci a k týmto otázkam by sa mal vyjadriť znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie otorinolaryngológia, pritom on sám (obžalovaný) vykonanie takéhoto dôkazu navrhol, no súd prvého stupňa vykonanie tohto dôkazu zamietol. Opätovne vyjadril názor, že nie je pravdivé tvrdenie prvostupňového súdu spočívajúce v tom, že poškodený U. T. st. vo všetkých svojich výpovediach tvrdil, že to bol práve on (obžalovaný), ktorý ho mal údajne udrieť bočnou stranou dlane po nose, a ktorý ho mal kopnúť do ľavého lýtku. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že poškodený vypovedal rozporne, v prvotnej svojej výpovedi uviedol, že nevie, kto ho kopol do nohy a uviedol, že do tváre ho mal udrieť jeden z nich, teda v žiadnom prípade jeho (obžalovaného) za pôvodcu jeho zranení neuviedol. V tejto súvislosti ešte poukázal na skutočnosť, že pri rekognícii svedok - poškodený U. T. st. za útočníka na jeho osobu neoznačil jeho (obžalovaného), ale svedka R. V.. Ďalej ešte poukázal na pravidlá hodnotenia dôkazov, na povinnosť súdu postupovať v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a zdôraznil, že pokiaľ by mala byť jeho vina založená na jedinom usvedčujúcom priamom dôkaze, tento dôkazný prostriedok by musel byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný, inými dôkazmi nespochybniteľný, či vyvrátený, čo už nie je možné povedať o výpovedi svedka - poškodeného U. T. st., ktorý menil a prispôboval svoje výpovede v rámci trestného konania, respektíve pri rekognícii označil za páchatel'a trestného činu úplne inú osobu, ako je on (obžalovaný). V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a prípadne vo veci rozhodol sám a spod obžaloby okresného prokurátora ho oslobodil.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že konanie predchádzajúce výrokom napadnutého rozsudku trpí vadami, v dôsledku ktorých bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Okrem uvedeného súd prvého stupňa rozhodol predčasne, pretože sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vyvolávajúcimi pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých bude potrebné niektoré dôkazy zopakovať alebo vykonať dôkazy nové.

Krajský súd v prejednávanej veci už rozhodoval, a to uznesením sp. zn. 4To 30/2016 zo dňa 20.12.2016, kedy podľa § 321 ods. 1 písm. a/,b/,c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Týmto ustanovením sa prvostupňový súd dôsledne neriadil, pretože pri rozhodovaní zavŕšenom napadnutým rozhodnutím nerešpektoval právny názor vyslovený odvolacím súdom vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí a nevykonal ani úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Preto krajský súd v plnom rozsahu poukazuje na svoje predchádzajúce vyššie spomenuté zrušujúce uznesenie sp. zn. 4To 30/16 zo dňa 20.12.2016 a súdu prvého stupňa ukladá:

1/ Opätovne vypočuť svedkov, a to poškodeného U. T. st., N. U. a R. V., pretože odstraňovať rozpory vo výpovediach svedkov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. je nutné realizovať v rámci ich výsluchu, čo znamená, že pred výsluchom svedkov za účelom odstraňovania rozporov v ich výpovediach je potrebné týchto svedkov procesným, zákonom zodpovedajúcim spôsobom poučiť a umožniť im zložiť prísahu podľa § 265 ods. 2 Tr. por., k čomu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.05.2017 u vyššie spomínaných svedkov nedošlo. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že následne po tom, čo súd prvého stupňa poukáže na rozpory vo výpovediach svedkov, musí svedkovi umožniť, aby tento sám rozpory vo svojich výpovediach vysvetlil bez toho, aby mu súd podsúval svoje vysvetlenie tak, ako k domu došlo pri výpovedi svedka - poškodeného U. T. st., ktorému prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní dňa 10.05.2017 rozpory v jeho výpovediach samému vysvetliť neumožnil, ale vysvetlenie jeho rozporov mu, ešte predtým ako mu dal priestor na vysvetlenie, podsúval v tzv. doplňujúcej otázke sudcu. V tejto súvislosti potom sa bude musieť súd prvého stupňa vysporiadať so skutočnosťou, že v prvotnej výpovedi svedok - poškodený U. T. st. v prípravnom konaní dňa 13.07.2013 v žiadnom prípade netvrdil, že pri spornom incidente ho udrel tak obžalovaný, ako aj nejaká ďalšia osoba. Pokiaľ svedok - poškodený U. T. st. tento rozpor vo svojich výpovediach akceptovateľným, uspokojivým spôsobom nevysvetlí, nebude môcť súd prvého stupňa za smerodajné považovať jeho tvrdenie, že bol udretý aj obžalovaným, aj inou osobou, keď vo svojej už spomínanej prvotnej výpovedi tieto skutočnosti netvrdil. Takéto hodnotenie dôkazov by totižto bolo v rozpore s princípmi formálnej logiky.

2/ Pribrať do konania znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie otorinolaryngológia za účelom ustálenia, aké zranenia poškodený pri incidente mal utpieť, aký bol najpravdepodobnejší mechanizmus ich vzniku a aká je potrebná doba liečenia takýchto zranení, keďže vychádzajúc z už spomínanej inštrukcie Ministerstva spravodlivosti SR č. 7/2009 z 25.03.2009 riešenie otázok týkajúcich sa úrazov v anatomickej oblasti nosa spadá do znaleckého odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia.

3/ U poškodeného S. zistiť aké zamestnanie dňa 10.11.2012 a v nasledujúce dni vykonával, alebo mal vykonávať, u akého zamestnávateľa bol v tom čase zamestnaný, tieto skutočnosti preveriť v registri Sociálnej poisťovne, u poškodeným označeného zamestnávateľa písomným dotazom zistiť, akú prácu uňho vykonával a či pri výkone svojich pracovných činností prichádzal do kontaktu s klientmi a takto zistené skutočnosti potom zohľadniť pri hodnotení, či poškodený bol v dôsledku zranení, ktoré mal pri spornom incidente utpieť, obmedzovaný v obvyklom spôsobe života.

4/ Ako listinný dôkaz podľa § 269 Tr. por. prečítať závery znaleckého posudku z odboru psychológia č. 45/2013 z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 5/14 a na podklade oboznámenia sa s obsahom tohto znaleckého posudku vyhodnotiť, či aj v prejednávanej veci je potrebné pribrať do konania znalca z odboru psychológie za účelom preverenia schopností svedka - poškodeného S. T. správne vnímať, zapamätat' si a reprodukovat' prežité udalosti. V prípade, ak súd prvého stupňa dospeje k záveru, že takémuto návrhu obhajoby nie je potrebné vyhovieť, svoje rozhodnutie aj náležite, a to konkrétnymi okolnosťami odôvodniť, teda nielen všeobecným odkazom na zákonné znenie, že skutočnosti, ktoré majú byť týmto dôkazom zistené, vyplývajú z iných dôkazov, ale aj uviesť konkrétne dôkazy, ktoré potrebu znaleckého dokazovania vylučujú.

5/ Postupom podľa § 60 Tr. por. opraviť zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.04.2016 v časti protokolácie uznesenia o odročení hlavného pojednávania tak, aby bola v súlade so zvukovým záznamom dotknutého hlavného pojednávania a postupom podľa § 60 Tr. por. (uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť) opraviť aj zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.05.2017, 25.05.2017 a 26.06.2017 v súlade s pokynom krajského súdu zo dňa 07.02.2018, pretože prepisom zvukového záznamu hlavného pojednávania nedostatky zápisníc tak, ako to bolo uvedené v spomínanom pokyne, odstránené neboli.

6/ Odstrániť zrejmu nesprávnosť v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia tak, ako to krajský súd naznačil už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Úlohou súdu prvého stupňa v novom konaní bude s odkazom na ust. § 327 ods. 1 Tr. por. vykonať vyššie uvedené a naznačené úkony a dôkazy pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu vyjadreného v tomto uznesení, ako aj rozhodnutí krajského súdu zo dňa 20.12.2016 s tým, že krajský súd v tejto súvislosti upozorňuje v prípade odklonenia sa od právneho názoru odvolacieho súdu a nevykonania ním nariadených úkonov a dôkazov na možnosť nariadenia prejednaní a rozhodnutia veci v inom zložení senátu, vyplývajúcu z ust. § 325 Tr. por. a s tým súvisiacu disciplinárnu zodpovednosť sudcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.